

רואים משפט

ספטמבר 2011 | גיליון מס' 8

כתב עת מקצועי מבית גדעון פישר ושות'

מרכז עזריאלי, מגדל משולש, קומה 39, תל-אביב 67023
טל': 972-3-6913999 • פקס: 972-3-6913998
www.fisher-lawfirm.com • office@fisher-lawfirm.com

GIDEON FISHER & Co.

Law Offices and Notary

PARLEX INTERNATIONAL LAW GROUP

קוראים וקוראות יקרים,

בימים אלה חזרתי מפרז, שם השקתי יחד עם חבריי, שופי-טי בית הדין לבוררות בינ"ל (ICC), את חוברת כללי הבוררות החדשים, אשר עתידים להיכנס לתוקף מינואר 2012, המשנים באופן מהותי את המצב המשפטי טי עבור המתדיינים בפרום זה. בשנים האחרונות חל גידול עקבי ומרשים במספר המתדיינים שפונים לטריבונל הבינ"ל לצורך פתרון סכסוכים עסקיים-מסחריים, וזאת בשל היעילות המוכחת של ההליך ומהימנותו הגבוהה. כשופט בבית דין זה וכפרקליט המייצג לקוחות ישראלים ובינלאומיים בפני מוסד זה, אני עד וער להשלכות החיוביות שיש למנגנון הייחודי הזה לפתרון ויישוב סכסוכים על קשרי המסחר בין גופים פרטיים, מדינות ובין אלה לאלה. הכללים החדשים, יש לציין, יחולו על כל מתדיין שתביעתו הוגשה במועד המאוחר לתאריך השקתם. בשל החשיבות הרבה שיש להכרת וידיעת הכללים החדשים עבור כל מתדיין, משדנדנו יפיץ, ביחד עם ICC יש-ראל, לפי דרישה את המהדורה החדשה הן בשפה האנגלית והן בשפה העברית והנכם מוזמנים לפנות אלינו בעניין. לסיום, נבקש לאחל לכל אחת ואחד מכם ולבני משפחותיכם שנה טובה, מאושרת ומלאה בעשייה.

גדעון פישר, עו"ד

תקדים: נשיא בית משפט בדימוס מצטרף כשותף למשרד עורכי דין

ציבוריות חשובות ובהן זו המכונה על שמו - הוועדה לבדיקת אירועי מלחמת לבנון השנייה. כשנשאל ד"ר וינוגרד על תחושותיו עם הצטרפו כשותף למשרדו השיב: "זה עונג מיוחד לעבוד במשרד נפלא זה, עם צוות משפטים צעירים ומוכשרים שבו, ולהעניק להם, כיועץ ומנהל מקצועי, גם מהידע והניסיון רב השנים שלי".

לאחר שלוש שנים של עשייה משותפת במהלך שימש ד"ר אליהו וינוגרד כיועץ ללקוחותינו וכמנהל מקצועי, אנו גאים לעדכנכם, כי בימים אלו הצטרף ד"ר וינוגרד כשותף למשרדנו. כידוע, כיהן ד"ר וינוגרד כנשיא בית המשפט המחוזי בתל-אביב וכן כשופט בפועל בבית המשפט העליון. לאחר פרישתו לגמלאות כיהן כיו"ר בעשר ועדות

שותפים חדשים

כמו כן, אנו שמחים לבשר, כי הצטרף לשורותינו עו"ד דן שוויץ המתמחה בתחומי ביקורת הפנים, הספורט והתחום המוניציפלי. עו"ד שוויץ כיהן עד לאחרונה כמבקר פנים בעיריית קריית אונו ומשמש כיועץ"ש של לשכת המבקרים הפנימיים.

השותפים הוותיקים עו"ד גדעון פישר, דפנה פישר, נעמה זר-כבוד ורם תורן מקדמים בברכה את השותפים החדשים למשרדנו: עו"ד רפאל יול-זרי צורף כשותף במחלקת הליטיגציה ועו"ד בנימין (בנג'י) לבנטל, צורף כשותף במחלקת הבינלאומית.

האם נחזור לגור בסיני בקרוב?

בינלאומי המחייב את כל מדינות העולם, גם כאלו שלא אשררו אותה, כדוגמת ישראל) ניתן לפנות בכתב לביה"ד הבינלאומי בבקשה לקבל החלטתו במחלוקת. במקרה בו מצרים תחליט על אי קיום הסכם השלום וביטולו, על אף פסק הבוררות ועל אף החלטת ביה"ד הבינלאומי לקיים את הסכם השלום, הרי שעסקינן באמנה בטלה. בהתאם לאמנת וינה, אמנה בטלה אינה בעלת תוקף עוד, והשלכות ביטולה הינן כי כל צד רשאי לדרוש מן הצד השני לאמנה את השבת יחסיהם טרם ביטול האמנה. זאת ועוד, סיום ההתקשרות משחרר את הצדדים לאמנה מכל התחייבות לקיום הוראות האמנה עליה הם חתומים ממועד סיום ההתקשרות. לאור האמור לעיל, ניתן לטעון, כי עם קבלת הודעה מצד מצרים על ביטול הסכם השלום או סיום התקשרות ישראל ומצרים במסגרת הסכם השלום, ישראל אינה מחויבת עוד לקיים התחייבויותיה על פי הסכם השלום וככלל זה, נסיגה מסיני והעברת הריבונות על סיני למצרים.

ההפיכות במצרים בחודשים האחרונים ונפילת השלטון הקיים העלו את השאלה בדבר אפשרות לפיה השלטון החדש במצרים יבחר, חלילה, לנקוט בפעולה דרסטית אשר משמעותה ביטול הסכם השלום. דבר בעל השלכות מעניינות ומרחיקות לכת. בשנת 1979 הסכם השלום הועבר אל האו"ם לצורך רישומו בהתאם לכללי מגילת האו"ם העוסקים ברישום הסכמים בינלאומיים באו"ם. עצם הרישום היווה אינדיקציה כי עסקינן באמנה בינלאומית. ביטול הסכם השלום מהווה מחלוקת, בלשון המעטה, ולפיכך ראשית, מחייב פניה להוראות הסכם השלום העוסקות בפתרון מחלוקות בין הצדדים להסכם השלום. על פי ההסכם, עם רצונה של מצרים לבטל את ההסכם, על הצדדים לפנות להליך פישור או בורות, אליו יפנה ביה"ד הבינלאומי לצדק כאחד ממוסדות האו"ם, אשר במגילתו נרשם הסכם השלום. היה ומי מהצדדים יהיה מעוניין לחלוק על פסק הבוררות שיתקבל, בהתאם לאמנת וינה (המהווה חוק החוזים" של כלל האמנות, אשר הפכה למנהג

עוד בגיליון

- || קוביות "לגו" אינן רק משחק ילדים || הונאת מיידוף - תקווה חדשה למשקיעים הישראלים
- || סעיף 14 לחוק ביצוי פיטורים - הלכה למעשה || לא על הקוטג' לבדו
- || תובעים: הקפידו על ניסוח מדויק של הסעדים הנתבעים || בורות רבות, בורות
- || רשע וטוב לו - במקרקעין: תזה חדשה || ה"סוכריות" שבתיקוני החקיקה האחרונים במיסוי במקרקעין || חובת הגילוי המוטלת על בורר || כמה כסף שווה בגידה? || מבזקי משפט

ד"ר אליהו וינוגרד

שופט בדימוס ונשיא לשעבר של בית המשפט המחוזי בתל-אביב שותף, יועץ ומנהל מקצועי

קוביות "לגו" אינן רק משחק ילדים

תאוצה. מיסטר פייג' תכנן משחק של קוביות, בצורת אבני בניין, הע" שויות פלסטיק, שעליהן בליטות המאפשרות לכל קוביה להתחבר לרעותה וכך לאפשר בנייה. חברת קידיקראפט החלה לייצר ולשווק את הקוביות, אולם התקופה הייתה תקופת מלחמת העולם השנייה. לונדון הייתה נתונה ב"בליץ" של הגרמנים על העיר, ומעייניהם של אזרחי לונדון בפרט ואנגליה בכלל לא היו נתונים למשחקי ילדים. כך קרה שהקוביות נעלמו לאט לאט מחנויות הצעצועים.

חלפו מספר שנים. בדנמרק היה מפעל קטן לצעצועי עץ של מר כריסטיאנסן. יום אחד הוא נתקל בקוביות של קידיקראפט וחשב שהן בנויות על רעיון גאוני. הוא החליט לייצר את הקוביות. הוא הסב את מפעל צעצועי העץ שלו למפעל לייצור הקוביות, שקרא לו בשם "לגו". עד מהרה כבשו קוביות לגו את שוק הצעצועים האירופי. פה ושם החלו מפעלים שונים לחקות את קוביות לגו. גם בישראל, ברא" שית שנות החמישים, החל יצרן צעצועים בשם פייארברג לייצר את הקוביות תחת השם: "אבני פלא".

עסקיו של כריסטיאנסן הלכו והתרחבו, והוא החל לתבוע את אלו שחיקו את קוביותיו. כמוכן שהוא לא תבע כל יצרן קטן, שנתח השוק שלו זעיר למדי, היות ומשפטים כאלה עולים כסף רב. הוא תבע רק את אלו שהצליחו לנגוס נתח חשוב מהשוק של "לגו". הוא הגיש תביעות בגרמניה, בדרום אפריקה, בהונג קונג ובארצות הברית, אך את שגיאת חייו הוא עשה בתביעה שהגיש נגד מפעל צעצועים אנגלי. בעל המפעל האנגלי זכר שבילדותו הוא שיחק בקוביות של קידיקראפט, וטען בהגנתו כי קוביות לגו אינן המצאה מקורית של כריסטיאנסן, אלא פרי חיקוי של הקוביות האנגליות. כשקיבל היצרן הדני את כתב ההגנה - חשכו עיניו. הוא ראה את כל מפעלו עלול לה- תמוטט. אם יוכיחו שהוא עצמו "גנב" את הרעיון, הרי שלא הייתה לו זכות לתבוע את אלו שכביכול "גנבו" ממנו.

בעזרת עורכי הדין שלו כריסטיאנסן הגיע במהרה להסדר עם היצרן הבריטי וביטל את התביעה נגדו. הוא גם קנה מחברת קידיקראפט את זכויותיה בקוביות. הוא חיפש גם אחר מר הילארי פייג', הממציא, והתברר כי הלה נפטר. אי לזאת הוא רכש מאלמנתו את הזכויות של בעלה המנוח בקוביות. ליתר ביט-

חון רכש גם את הז- כויות של מי שהכין את השרטוטים שעל פיהם יוצרו הקוביות. רק משהשלים את כל הרכישות הללו, נחה דעתו. עתה היו בידיו כל הזכויות החוקיות לקוביות.

משפטים מעניינים יש גם בתחום האזרחי. בעיתונות תמצאו בדרך כלל דיווחים על משפטים פליליים. שם העובדות מעניינות את הציבור הרחב. המשפט הפלילי הוא לא תמיד מעניין לשופטים. במשפטים פליליים מעטות הבעיות המשפטיות. עיקרו של המשפט הוא עיסוק בעובדות, בהשוואת עדויות, במתן אמון בעד זה או אחר, ופסיקה בהתאם לטיב הראיות שהובאו. מאידך, במשפטים אזרחיים העובדות הן, בדרך כלל, החלק המזערי, ואילו עיקר המאבק נקבע על פי הכרעה בסוגיות המשפטיות. לפיכך מעדיפים השופטים את הענף האזרחי, מאחר שהוא מאתגר יותר מבחינה מקצועית.

אבל לכל כלל יש גם יוצאים מהכלל. משפט "לגו" שהתנהל בפניו הוא בין היוצאים מהכלל.

כל ילד מכיר את קוביות "לגו" ו"דופלו". קוביות לגו הן אבני בניין עשויות פלסטיק. קוביות דופלו הן קוביות גדולות, על פי אותו עי- קרון, המיועדות לילדים בגיל הרך. לקוביות מצטרפים בובות, אשר ניתן לשלב אותן בבניה, וכן אין סוף אביזרים (גלגלים, גלגלי שיניים, ועוד) המרחיבים את אפשרויות הבניה, ככל שהדמיון מוביל את הבונה. בדנ- מרק ישנה עיר שלמה הבנויה כולה מאבני "לגו", והדברים ידועים.

הבה נתחיל בסיפור "לגו" מראשיתו

באמצע שנות הארבעים של המאה הקודמת היה בלונדון אדם בשם הילרי פייג'. הוא היה ממציא של משחקי ילדים וצעצועים בשביל חברת צעצועים בשם קידיקראפט. באותה עת התחיל השימוש בפל- סטיק לתפוס

עו"ד רם תורן

מנהל המחלקה המסחרית

סעיף 14 לחוק פיצויי פיטורים – הלכה למעשה

בהתאם לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג 1963 (להלן: "החוק") על המעסיק לשלם לעובדיו פיצויי פיטורים במקרה של פיטורים, או בנסיבות אחרות המצדיקות זאת, בשיעור מכפלת משכורתו האחרונה בשנות עבודתו אצל המעסיק.

סעיף 14 לחוק קובע: "תשלום לקופת תגמולים, לקרן פנסיה או לקרן ניוצא באלה לא יבוא במקום פיצויי פיטורים, אלא אם נקבע כך בהסכם הקיבוצי החל על המעביד והעובד, ובמידה שנקבע, או אם תשלום כאמור אושר על ידי שר העבודה, ובמידה שאושר".

לאור האמור, הפרשות המעסיק לקופת הפיצויים נעשות "על חש" בון" פיצויי הפיטורים הסטטוטוריים, ועליו יהיה להשלים את היתרה במועד קבוע.

עם זאת, כקבוע בסיפא, ישנם מקרים בהם יחשבו הפרשות המעסיק לקופת הפיצויים כתשלומים "במקום" פיצויי הפיטורים. ככל שהמעסיק מעוניין שהכספים שהעביר בגין רכיב פיצויי הפיטורים יבואו "במקום" פיצויים בסיום העסקה, עליו לעמוד באחד מהתנאים הבאים: לפעול עפ"י ההיתר שניתן ע"י שר התמ"ת; לפעול בהתאם להסכם קיבוצי/צו הרחבה. אם המעסיק יעמוד באחד מהתנאים הללו, ניתן יהא לראות את הכספים שמפקיד המעסיק מידי חודש, ככספים שבאים "במקום" פיצויי פיטורים. במקרה זה, כשיסיים העובד את עבודתו בנסיבות שמחייבות תשלום פיצויי פיטורים, לא יצטרך המעסיק להשלים סכום נוסף בגין הכספים שהעביר לקרן הפנסיה/לביטוח המנהלים. כך גם במקרה ההפוך – כשהסכומים שנצברו בקופה עולים על הסכומים שהיה על המעסיק להפריש בגין פיצויי פיטורים, כל הסכומים שנצברו עוברים לעובד. אם כספי הפיצויים באים "במקום" פיצויי פיטורים, המעסיק בד"כ מנוע מלקבלם בחזרה, למשל, במקרה שהעובד מתפטר ואינו זכאי לפיצויים, אלא במקרים חריגים.

בטרם הכללתו של סעיף 14 בהסכם העבודה, יש לקחת בחשבון כי מחד, המעביד מוותר על זכותו להחזר הכספים בגין פיצויים שהעביר לקופת הגמל – גם במקרה של התפטרות, ומאידך, העובד מוותר על הזכות לפיצויים בשיעור מלא גם במקרה של פיטורים.

לפיכך, השאלה היא מתי כדאי לעגן את סעיף 14 בהסכם העבודה? במקום עבודה בו שכר העובדים הינו יציב, ההפרשות השוטפות לפיצויים מכסות, בדרך-כלל, את מלוא חבות המעביד בעת סיום העסקה. לכן, אין למעביד תמריץ לאמץ את סעיף 14, אלא לשמור לעצמו את האפשרות למשוך חזרה את כספי הפיצויים. לעומת-זאת, במקום עבודה בו העובדים מתוגמלים בהעלאות שכר משמעותיות, סעיף 14 עשוי לחסוך למעסיק כספי השלמה רבים.

גם כשמדובר בעובד בעל משכורת נמוכה – יש למעביד תמריץ לאמץ את סעיף 14, שכן במקרה של פיטורין לא תהייה למעביד השלמות משמעותיות לכספי הקרן, אם בכלל. לעומת-זאת, אם מדובר בעובד בכיר – קיים צפי כי משכורתו תוגדל באופן משמעותי ולכן אם לא יחתום על סעיף 14, על המעסיק יהא לבצע השלמה לפיצויים מלאים במקרה של פיטורים, ובמקרה זה ההש"למה תהיה גבוהה.

לסיכום, בשל השלכות הרבות על הכללתו של סעיף 14 בהסכם העבודה, יש לשקול מועדו את השיקולים שלעיל.

עו"ד ענבל אהרן

מחלקת ליטיגציה

לא על הקוטג' לבדו

מחאת הקוטג' העלתה לסדר היום הציבורי את השאלה בדבר מידת הריכוזיות של המשק, לרבות בשוק מוצרי החלב, ואת העור בדה שאינו מאופיין בתחרות רבה. המחאה אמנם הובילה להורדה מסוימת במחיר המוצר אך גם לאחריה מחירי הקוטג' של היצרניות (תנובה, שטראוס וטרה) נותרו זהים. למחירים הגבוהים אחרוניות גם רשתות השיווק, כאשר גם שוק זה מאופיין בריכוזיות גבוהה ומכיל שתי רשתות מאורגנות (שופרסל והריבוע הכחול – מגה) המחזיקות כ-35% מהשוק, וכמה רשתות פרטיות שכוחן כמחור ללי תחרות – מוגבל. "התיישרות" היצרניות לאותו מחיר מעוררת תהיות שמא ישנו "הסדר כובל" בין היצרנים המהווה הגבל עסקי על פי חוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1988.

חיקוי מושלם בין היצרנים ו"יישור קו מהיר", יכולים להיות תוצאה של שיווי משקל לא מתואם בשוק. אולם, מוטב לממונה על ההגבלים העסקיים לבדוק האם מדובר במשהו מקרי שהנו תוצאה של שיווי משקל או של החלפת מידע בין היצרניות (באשר למחיר בו תמכור כל אחת את המוצר לרשת השיווק) והתנהגות לפי מידע זה.

ככל שימצא, כי היצרניות מחליפות ביניהן מידע כאשר למחיר בו תמכורנה את המוצר לרשתות השיווק, הרי שמדובר בהסדר כובל, שכן, עקרון היסוד הוא שעל כל שחקן לקבל באופן עצמאי החלטות כיצד לפעול בזירת התחרות. החלטה עם מידע באשר לדרך שבה שחקן אחר מתכוון לפעול – אינה עצמאית. המידע שקיבל הופך החלטות שנצטיירו קודם כאפשריות – לבלתי כדאיות לאחר קבלת המידע.

אולם, גם אם לא ניתן להוכיח העברת מידע בפועל בדבר המידע, הרי שעדין אפשר כי לפנינו הסדר כובל, שכן, לצורך קיומו של "הסדר", די במצב שבו אנשים פועלים תוך הבנה מינימאלית משותפת. כלומר, כל דרך מתואמת, המופעלת על ידי בני אדם, המנהלים עסקים, ושגמתה הפעלת הסדר כובל – אסורה על פניה. אולם, אם ימצא כי מדובר ב"התנהגות עוקבת" – יצרנית אחת מתאימה את מחירה באופן חד צדדי למחירי יצרנית אחרת ומקדמת בכך רק את האינטרס שלה, להיעדר תחרות במחיר ביניהן, הרי שהדבר, לפי שעה, אינו מהווה "הסדר כובל". כמו כן, היה והיצרנית האחרת אינה מחליטה לשנות שוב את המידע חיר (ונניח להורידו), שכן מצב של זהות במחיר נוח לה, ואין ברצונה לזכות בצרכנים חדשים, אך גם אינה חוששת מאיבוד צרכנים קיימים, קרי מסכימה בדרך של התנהגות למחיר הזהה, הרי, שאפשר, כי מדובר בהתנהלות העולה כדי תיאום, הפוגע בתמריץ היצרניות להוריד מחירים ולהתחרות על כל צרכן, אולם גם מצב כזה המכונה "התאמה אוליגופוליסטית" – קרטל סמוי, אינו אסור, לפי שעה, על פי חוק. קרי, פירמה אחת מקבלת את החלטתה באופן עצמאי, אך לוקחת בחשבון תגובתה של המתחרה. נוכח הסכנה שבהתנהגות כזו, המאפשרת ליצרניות לאגור עוד ועוד כוח בשוק אוליגופוליסטי, כפי שלכאורה השיגו בשוק מוצר הקוטג', מחייבת חשיבה מחודשת מצד המחוקק או למצער שיוני בפסיקה, כך שגם התנהלות שכזו תחשב, בצורה כזו או אחרת כהסדר כובל. מבלי לגרוע מהאמור, אפשר והתשובה לזהות במחירים היא דווקא לא היצרניות, כפי שהממונה יווכח – לכשיבדוק את השוק.

עו"ד רפאל יולזרי

שותף מחלקת ליטיגציה

תובעים: הקפידו של ניסוח מדויק על הסעדים הנתבעים

בתום הליך בוררות בין שני צדדים קבע הבורר: "אני פוסק, כי החוזה תקף ואכיף". נוכח פסיקת הבורר טען אחד הצדדים, כי הבורר צהיר אמנם על עצם תוקפו של ההסכם, אך לא נתן הוראה אופרטיבית לאכיפתו.

לכאורה, ניתן היה לסבור, כי אילו פסק הבורר הוראה אופרטיבית לאכיפת ההסכם השני הוא היה עושה כן מפורשות, אך הבורר הסתפק באמירה "אכיף" ולא באמירה כגון "ולפיכך אני מורה על אכיפתו". ברם, אף פרשנותו של הצד השני, לפיה הורה הבורר על אכיפת ההסכם השני, אינה מופרכת, שכן הבורר לא הסתפק בקביעה, לפיה החוזה "תקף", אלא הוסיף וקבע מיד לאחריה, כי החוזה "אכיף".

במסגרת ע"פ 7809/10 נדרש בית-המשפט העליון להכריע במחלוקת בשאלה, האם הסעד שפסק הבורר הנו סעד הצהרתי המצהיר על תוקפו של ההסכם, או שמא מדובר בסעד אופרטיבי, לפיו הורה הבורר על אכיפת ההסכם. להכרעה במחלוקת זאת יש חשיבות רבה, שכן כדי לאכוף קיומו של פסק דין באמצעות הליכים מכוח פקודת בזיון בית-משפט, פסק הדין צריך לקבוע סעד אופרטיבי.

בית-המשפט העליון אישר את פסיקת בית-המשפט המחוזי (פסק-הדין ניתן ביום 14.4.2011, מפי כבוד השופט ד"ר דנציגר ובה" סכמת כב' השופטים נאור והנדל) וקבע כי לא נפל פגם בפנייתו של בית-המשפט המחוזי לנסיבות החיצוניות לפסק הבורר - נסיבות שהראו שבמסגרת הבוררות התבררה לא רק שאלת תוקפו של ההסכם, כי אם גם סוגיית הסעד האופרטיבי בדבר אכיפת ההסכם. במסגרת פסק-הדין העדיף בית-המשפט העליון את גישת הבר" ניים, הגורסת כי אין מניעה לפרש פסק-דין (ובעניינו, פסק-בכור) לאור ראיות חיצוניות לו, ובלבד שהבירור לא יהיה מורכב מדי. בית-המשפט העליון הטעים, כי לגישתו אין להעדיף גישה מח" מירה יותר (לפיה יש מניעה לפרש פסק-דין לאור ראיות חיצוניות לו), שכן הליך האכיפה מכוח פקודת בזיון בית-המשפט הינו הליך בעל גוון פלילי, ומשכך, בהתקיים ספק בדבר משמעות הפסק, ובהתאם לעקרון הפרשני בדיני העונשין, הספק צריך לפעול לטובת הנתבע-הנאשם.

מטעמים עיקריים אלה, הכריע בית-המשפט העליון, כי הסעד שפסק הבורר הוא סעד אופרטיבי, תוך שבית-המשפט העליון אף דחה את הטענה, שפסק הבוררות אינו ברור ולא ניתן לאוכפו, למרות שבפסק הבוררות לא נקבעה הוראה אופרטיבית הקובעת על מי מהצדדים צריך לבצע איזו מהפעולות המפורטות בהסכם ביניהם.

סיכומו של דבר, מומלץ מאוד לתובע המגיש תביעה, בין בבית-המשפט ובין בהליך בוררות, לנסח בצורה מדויקת וברורה את הסעדים המבוקשים על-ידו, וזאת בכדי למנוע התדיינות בשאלת פרשנות הפסק, לכשיינתן. אמנם במקרה שהובא לעיל, הנסיבות החיצוניות סייעו בידי התובע לקבל את מבוקשו, אולם ברור שלא תמיד הנסיבות החיצוניות יימצאו. יתירה מזאת, כאשר הסעד הנ"תבע הינו סעד בו נדרשת אכיפה של ההסכם, להבדיל מהצהרה על תקפותו בלבד, רצוי עד מאוד לציין זאת מפורשות.

עו"ד בנג'י לבנטל

שותף מחלקת בינלאומית

בוררות רבות, בוררות

הניסיון מלמד, כי בעת האחרונה מסתמנת מגמה מתגברת, של יותר ויותר שחקנים במגרש המסחרי, כולל ישויות ממשלתיות ברחבי העולם, המאמצים גישה ותפיסה חדשנית, לפיה, האופן היעיל והמעשי ביותר ליישוב והכרעת סכסוכים מסחריים ואכיפה של הכרעות בתחום זה, בפרט במישור הבינלאומי, היא באמצעות הליכי בוררות, להבדיל מניהול הליכים משפטיים בבתי המשפט במדינות השונות.

המגמה הזו, אשר באה לידי ביטוי הן בהכנסת סעיפי בוררות בהסכמים שנכרתים בין צדדים, סעיפים שיש להכניס באופן מושכל, והן במימוש והשקת הליכי בוררות בפועל, אינה רק בגלל היעילות הידועה של מרבית הליכי הבוררות, אלא אף לנוכח הסיכוי האמיתי להגנות ולהגעה לתוצאה צודקת משפטית, דבר שלא תמיד יתאפשר במדינות מסוימות, ולנוכח היכולת לאכוף את פסקי הבורר באופן גלובאלי, כמעט בכל העולם וזאת להבדיל ממגבלות רבות באכיפת פסקי חוץ של בתי משפט זרים.

המגמה הזו, היא תולדה של הניסיון שנצבר משך שנים ושל הכוחות הבינלאומיים במסחר ובמשפט, ונובעת מכך שהמסחר חזק מגבולות פוליטיים וגיאוגרפיים, ותמיד תימצא הדרך לסחור, חרף הקשיים או המגבלות השונים, תוך יישום הכלל הידוע מהמורשת האמריקאית, *where there is a will there is a way* או במתכונת המקורית *To him that will, ways are not wanting*. בהתאמה, כידוע, קשרי מסחר אינם נקיים ממחלוקות שמתגלעות, ושחקנים בינלאומיים הבינו, לפעמים בדרך הקשה והכואבת, כי כדי לנהל עסקים מחד, ולאכוף התחייבויות מאידך, עליהם לפנות למישורים פרגמטיים שיאפשרו להם לכלכל ולשקול פתרונות ישימים בלוחות זמנים סבירים.

לא פעם גילו בעלי דין, כי כאשר ביקשו לקבל את יומם בבית משפט מדינתי, לא באמת קיבלו משפט צדק או הוגן, עד כדי כך שלפעמים, למשל במדינות מסוימות ביבשת אפריקה, כאשר בעל הדין הנגדי הוא מקומי (כל שכן רשות של המדינה), כל ניסיון לזכות בדין - נועד לכישלון מראש, בשל אופי התנהלות המערכת המשפטית והפוליטית באותה מדינה, ובכך עוד טרם נאמר דבר על היעדר אפשרות לאכוף פסקי דין במקומות שכאלו, אף אם עלה בידי בעל דין להשיג פסק דין לטובתו במדינה אחרת בשל תנית שיפוט.

לעומת זאת, טריבונל של בוררים (בד"כ מקצועי) אשר פועל על בסיס כללי בוררות מוגדרים של מוסדות הבוררות (כמו ICC, LCIA, AAA) ובאופן אובייקטיבי (בין אם בדין יחיד ובין אם במתכונת של טריבונל של שלושה) מביא בד"כ לתוצאה הגיונית מבחינה משפטית, וישימה מבחינת אכיפה (בעיקר באמצעות אמנת ניו-יורק בדבר הכרתם ואכיפתם של פסקי בוררות חוץ, 1958). מכאן, התפתחה אותה מגמה של ניהול סכסוכים בבוררות בינלאומית.

לסיכום, כשם שאנו נוקטים בהליכי בוררות מטעם לקוחותינו על בסיס סעיפי בוררות, אנו גם בוחנים, כעניין שבשגרה, הכללת סעיפי בוררות בהסכמים שאנו עורכים ללקוחות, כל אימת שהדבר מתאים.

עו"ד רעות כהן

מחלקת ליטיגציה

רשע וטוב לו - במקרקעין: תזה חדשה

סעיף 125 לחוק המקרקעין קובע כי "רישום בפנקסים לגבי מקרקעין מוסדרים יהווה ראיה חותכת לתכנון...". מוסיף סעיף 10 לחוק ומסייג, כי מי שרכש זכות במקרקעין מוסדרים בתמורה ובהסתמך בתום-לב על הרישום, יהא כוחה של זכותו יפה, אף אם הרישום לא היה נכון.

סעיף 10 לחוק יוצר מעין "תקנת שוק" במקרקעין ולפיה בהתקיים התנאים שעיקרם תום-לבו של הרוכש - תהיה זכותו של הרוכש עדיפה על זכות אחרת. משמע, אחד מהצדדים לעסקה מקבל "זכות", ממי שלא היתה לו כלל זכות בנכס המועבר (להלן - "תאונה משפטית").

ידוע לכל, כי המבחן לתום הלב במסגרת סעיף 10 הוא מבחן סר-בייקטיבי. "ברגע שנדלקת "נורה אדומה" בראשו של הרוכש עקב נסיבות העניין או פרטים שונים שהוא מגלה במהלך בדיקתו, הוא לא ייחשב תם-לב בלא בדיקה ראויה של מצב הזכויות של המוכר. כעוצמת פעמון האזהרה כן עוצמת הבדיקה הנדרשת".

הפסיקה קבעה כי תכליתו של סעיף 10 לחוק היא להגביר את אמינות מרשם המקרקעין. בית המשפט קבע כי לאור העובדה שהסעיף מאפשר להפקיע את הנכס מהבעלים האמיתיים, יש צורך להקפיד הקפדה יתרה על קיום התנאים בו.

האם די בקביעה זו כדי להגן על זכות הקניין המוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו? התשובה לדעתנו - לא.

האם חטאו החקיקה והפסיקה בבחינה הסובייקטיבית של תום-הלב של הרוכש זכות במקרקעין (מוסדרים)? לדעתנו - חד משמעית - כן.

תוצאת תקנת השוק במקרקעין, במתכונתה הנוכחית, הינה הפקעת הזכות מבעל הקניין האמיתי, עקב הסתמכות סבירה על תוכן המרשם. הרי לנו תוצאה בלתי נסבלת בשוק המקרקעין בישראל.

הפתרון המוצע כאן לראשונה טרם עלה בבתי המשפט בארצנו, אך זכה כבר לתמיכה נלהבת של שופט מבית-המשפט המחוזי בת"א ופ' רופ' בכיר מהאקדמיה, בפאנל משפטי שקיימנו לאחרונה בנושא. יכול שהפתרון יהווה מענה הולם להבטחת עניינם של העוסקים בשוק המקרקעין.

הפתרון מביא לפתח בית המשפט גישה חדשנית ויצירתית לבחינת מצב של "תאונה משפטית". על פיו, בבוא שופט לבחון את תום לבו של הרוכש, יידרש תחילה לשאלה, האם הרוכש יוצג על ידי עורך דין בהתקשרות לזכות במקרקעין?

אם כן, בהתאם להלכה דהיום, ייבדק תום לבו של עורך הדין, דהיינו בחינה סובייקטיבית.

אם לא, קרי הרוכש ביכר שלא להיעזר בעורך דין בעסקה ומאידך בחר להגיש תביעה בקרות התאונה המשפטית, יבדוק השופט את תום לבו - האובייקטיבי. משמע, לא עוד מבחן נפשי סובייקטיבי לגילוי הנורות האדומות או פעמוני האזהרה בראשו של הרוכש, אלא אימוץ בחינה אובייקטיבית לתום הלב, ובמילים אחרות, האם בנסיבות העניין, פעל אותו רוכש באותה הצורה בה היו פועלים רוב בני האדם הסבירים.

נהיר לכל, כי הרוב המכריע של האוכלוסייה, יסתייע בעסקה חשור בה בחייהם, עסקת מקרקעין, בעורך דין, שיסייע וימנע ככל האפשר תאונות משפטיות (ואם גרם לכזאת, הרי שהלה יהיה "הנבדק" לפי הפתרון המוצע). אולם, במקרים הספורים, בהם רוכש בחר שלא להסתייע בעורך דין, הרי שעל כתפיו רובצת אחריות גבוהה ונטל הוכחה של תום-לב אובייקטיבי.

עו"ד שולה הרשקו

מחלקת מיסים

חידושים אחרונים במיסוי במקרקעין

בשל העלייה המשמעותית במחירי הדיור בשנים האחרונות, וב"ניסיון להשפיע על מגמה זו בשוק הדיור בטווח הקצר, החליטה הממשלה על מספר צעדים שיגדילו את היצע הדירות למגורים, ובכך יסייעו להוזלת מחירי הדירות.

מחד, היכה אותנו האוצר (והוא עוד יכה) ב"פטישים", אך מנגד חילק "סוכריות". זמן קצר לפני שהסוכריות נעלמות - כדאי להיערך ולנצל את הטבות המס הגלומות בתיקון 70, ויפה שעה אחת קודם, שכן, לאור המחאות החברתיות המתגברות והולכות, לא מן הנמנע, כי הטבות אלה יקוצצו, ואולי אף יימחקו.

ברשימה זו נתמקד באזכור ההטבות בלבד.

הפחתה משמעותית בתשלום מס רכישה לדירה יחידה

רכישת דירה יחידה בסכום שאינו עולה על 1,350,000 שקל - פטור-רה ממס רכישה. על החלק שבין 1,350,000 שקל לבין 1,610,210 שקל ישולם 3.5% מס, ואילו על חלק השווי העולה על 1,620,210 שקל ישולם 5% מס.

התחולה - מיום 21.2.2011 ועד 31.12.2012.

בעלי קרקעות המעוניינים למכורם לצורך בניית דירות מגורים, מוטב שיזדרזו ויערכו למכירתן לא יאוחר מיום 31.12.2011

בהוראת השעה נקבעו מספר כללים, אשר בהתקיים, ישלם יחיד המוכר קרקע, מס על השבח הנובע מן העסקה, בשיעור של עד 20% בלבד, ולא מס בשיעור עד 45%, אילולא הוראת השעה.

בין יתר התנאים נקבע, כי הקרקע הנמכרת נרכשה בין התאריכים 1.4.61 עד 6.11.2001 וכי ייבנו עליה לפחות 8 דירות למגורים תוך 36 חודש.

ההטבה שלעיל לא תינתן במכירה בלא תמורה ובמכירה לקרוב, כמו גם בעסקאות בהן קיים שיעור מס מופחת מטעם אחר כלשהוא.

קביעת פטורים נוספים במכירת דירת מגורים מזכה

בהוראת השעה נקבעו הוראות המאפשרות למוכר דירת מגורים מזכה, קבלת שני פטורים בנוסף לפטורים להם זכאי המוכר כיום על פי פרק חמישי 1 לחוק.

התנאים העיקריים הצריכים להתקיים לצורך קבלת הפטור הינם כי המכירה תתבצע בין 1.1.11 ועד 31.12.12, וכי שווי המכירה של כל דירה מזכה לא יעלה על 2,200,000 שקל. (מעל לסכום זה יינתן פטור יחסי).

ההטבה לא תחול - על דירות שהתקבלו בלא תמורה בתקופה שבין 1.11.2010 עד 31.12.11 וכן במכירה לקרוב.

מכירת דירת מגורים שאיננה דירת מגורים מזכה

מכירת דירות המשמשות כיום, לדוגמא, כמשרדים, בפטור ממס שבח בתנאים שנקבעו וביניהם - יום המכירה - מיום 1.8.2011 עד 30.6.2013. הדירה תוסב לדירת מגורים מזכה ותשמש לפחות שנתיים למגורים. (הסנקציה - אי קיום תנאי הפטור יביא לחיוב הקונה במס רכישה בשיעור 15%).

לאחרונה, נעשו תיקוני חקיקה נוספים במיסוי מקרקעין ולהערכתנו עוד ייעשו. טוב יהיה להיערך מראש, ולתכנן אילו מהנכסים רצוי כי ימכרו ומתי, כך שינוצלו מירב הפטורים שעדיין קיימים, בטרם ייעלמו.

עיקרי הדברים שלעיל נועדו לידיעה ואינם מהווים יעוץ, חוות דעת, או המלצה מכל סוג שהוא.

עו"ד מיכל דמסקי

מחלקה מסחרית

חובת הגילוי המוטלת על בורר

סעיף 30 לחוק הבוררות מטיל על הבורר חובת נאמנות כלפי הצדדים להתדיינות. חובה זו הוגדרה בפסיקה כחובה בסיסית של הבורר, הממלא תפקיד בעל אופי שיפוטי. אחד מביטוייה העיקריים של חובת הנאמנות הינה חובת גילוי מלאה כלפי הצדדים לגבי עובדות העולות ליצור חשש לניגוד-עניינים בו נתון הבורר, בשל קשר שלו (משפחתי/ עסקי או כל קרבה ממשית אחרת) עם מי מבעלי-הדין בהתדיינות, או בשל נגיעה לנושא ההתדיינות. על-פי סעיף 41(1) לחוק, הפרת חובת הגילוי מאפשרת לבית-המשפט להעביר את הבורר מתפקידו שכן אין הוא ראוי עוד לאמון הצדדים.

בדצמבר 2010 ניתן בבית-המשפט העליון פסק-הדין בעניין פרשת עיז בון המנוח ג'ק ליברמן. פסק-הדין הטיל על בורר חובת גילוי מלאה כלפי הצדדים להליך הבוררות. חובת גילוי זו דורשת, כי הבורר יחשוף בפני הצדדים כל מידע שיש בו כדי להשפיע על ההליך, לרבות קשריו של הבורר או מי משותפיו למשרד (ככל שקיימים) או של מי מהמועסקים אצלו למי מהצדדים או לבאי-כוחם או לנושא הבוררות. כמו כן, על הבורר לגלות לצדדים אם קיים חשש לניגוד-עניינים בין ענייניו האישיים לבין ההליך. בדומה לחובת הגילוי המוטלת על הבורר, הטיל פסק-הדין גם על הצדדים להליך הבוררות חובת גילוי אחד כלפי השני, הדורשת מהם לערוך בדיקה של קשריהם עם הבורר.

לאור האמור, נראה כי לפסק-הדין - השלכות רחבות היקף בנושא חובת הגילוי. בשונה מסעיף 30 לחוק, שהינו "סעיף סל", כללי הבוררות של בית-המשפט הבינלאומי לבוררות של לשכת המסחר הבינלאומית ICC* מסדירים סוגיה זו ביתר פירוט.

לדוגמה, כלל 7 לכללי ה-ICC קובע הוראה חד-משמעית לפיה כל בורר חייב להיות ולהיות בלתי תלוי בצדדים המעורבים בהליך הבורר, ולצורך כך מחויב הבורר, טרם מינויו, "לחתום על הצהרת אי תלות ולחשוף בכתב כל עובדות או נסיבות העולות להיות בעלות אופי שיטיל ספק באי-תלותו של הבורר בעיני הצדדים". הכלל גם מטיל על הבורר חובה אקטיבית לגלות באופן מיידי למזכירות ה-ICC ולצדדים כל עובדה או נסיבות בעלות אופי דומה העולות לעלות במהלך ההליך. אין בחוק הבוררות כל הוראה ברוח ההוראות דלעיל.

לאור האמור ובשל חשיבותו הרבה של הסעיף על הליכי הבוררות, סבורני כי ראוי וניתן לאמץ הוראה דומה בחקיקה הישראלית. יישום כללי ה-ICC בעניין זה, עשוי למנוע אי אלו טענות כנגד תלותם של הבוררים, ובכך לסייע להגברת אמון הציבור במערכת המשפט האל-טרנזיטיבית ולשמר את יעילות מוסד הבוררות כמנגנון מהיר להכרעה בסכסוכים. חובת גילוי נאות בכתב מטעם הבורר תיצור, בין היתר, הליך בטוח, מקצועי ויעיל.

משרדנו פנה בנושא למשרד המשפטים, שהסכים עם הרציונאל הער-מד בבסיס הצעתנו דלעיל, אך לא היה סבור שנדרש תיקון חקיקתי במתכונת המוצעת.

עם כל הכבוד, נראה שמשרד-המשפטים טרם הפנים את מצוקת בעלי-הדין בבוררות, הנאלצים להתמודד עם טענות ניגוד עניינים שמורעות במעמד בו החליט הצד האחר להניח לפתע את האקדח על השור, וזאת למרות שהכדורים הוטענו בו זה מכבר.

* עו"ד גדעון פישר מכהן כחבר הנהלת בית-המשפט הבינלאומי לבוררות של ה-ICC וכבורר ב-ICC.

עו"ד הילה צאירי

מנהלת מחלקת דיני משפחה

כמה כסף שווה בגידה?

בתי המשפט לענייני משפחה ובתי הדין הרבניים נאלצו לא פעם להתמודד עם טענות בגידה בין בני-זוג. אולם בעוד שבבתי הדין הרבניים שאלת הבגידה, הינה בעלת השלכות כבדות משקל, ויכולה להכריע בסוגיית תשלום כתובה, מזונות אישה ואף חיוב בגט, בבית המשפט לענייני משפחה, שאלת הבגידה וה"אשם" בסיום הקשר, רלוונטיות במקרים מסוימים, ובעיקר במקרים בהם לאחד הצדדים היה מאהב/ת, בגינו/ה נגרמו לבני הזוג חובות.

הטענה העיקרית של בני זוג נבגדים, היתה כי מגיע להם פיצוי כספי בגין הבגידה, ועל כן הגישו תביעת נזיקין. עד לאחרונה, דחו בתי-המשפט טענה זו מכל וכל, וזאת ממספר שיקולים. ראשית, בתי המשפט נמנעו מלקבוע מהי נורמה חברתית ראויה, וכיצד על בני זוג לנהוג אחד בשני. שנית, הצדדים אינם נשארים ללא סעד, שכן עפ"י החוק הדתי, לבגידה יכולות להיות השלכות משמעותיות. בנוסף קיים חשש שבמידה ונתיר הגשת תביעה נזיקית, יגרום הדבר לפרץ של תביעות מצד נבגדים, אשר רוצים לקבל סעד כספי מבן הזוג הבוגד.

מצד שני, אין ספק שגם במסגרת דיני המשפחה, מוגשות חדשות לבקרים תביעות נזיקין. לא אחת מוגשות תביעות נזיקין בעקבות מעשי אלימות ועבירות מין בתוך המשפחה. כיום מוכרת זכותם של מסורבי גט להגיש תביעה לפיצויים בגין הסרבנות, הוכרו תביעות לשון הרע אשר פיצוי ביצדן, וכמובן שהוכרה עילת הפרת הבטחת נישואין, אשר מקנה פיצוי כספי.

אם כך, מדוע בגין בגידה, אשר אין ספק כי עלולה לגרום לפגיעה קשה, לא ניתן לקבל פיצוי כספי? לבית המשפט לענייני משפחה בטבריה, הוגשה תביעה של בעל נבגד אשר דרש לחייב את גרושתו בפיצוי כספי. האישה ביקש לדחות את התביעה על הסף. בהחלטתו, קבע כבוד השופט אסף זגורי, שבשלב זה, אין מקום לדחות את התביעה, ויש לתת לבן הזוג הנבגד את יומו בבית המשפט להוכיח את טענותיו. השופט ביסס החלטתו על הנימוקים שמנינו לעיל, ובנוסף קבע, כי גם אם לא קיימת עילה נזיקית, הרי שקיימת עילה חוזית לתביעה בגין בגידה, שהרי תנאי מובנה בחוזה הנישואין הוא נאמנות הדדית והתחייבות לא לנאוף, והבוגד מפר תנאי זה.

יחד עם זאת נקבע כי על תביעות מסוג זה יש להטיל הגבלות. ראשית, לא בכל מקרה תוכר עילת הניאוף כעילה שמצדיקה פיצוי כספי. שנית, לבית המשפט יהיה שיקול דעת לאשר או לדחות את התביעה, למשל באותם מקרים בהם יהיה בתביעה זו כדי להשפיע על חלוקת הרכוש בין הצדדים.

בנוסף הציע בית המשפט כי סכום הפיצוי יוגבל לסך של 50,000 שקל בלבד. כמו כן, לא ניתן יהיה לקבל "כפל פיצוי", למשל במקרה בו הדין הדתי מעניק פיצוי לנבגד. בנוסף, לא ניתן יהיה לדון בתביעה במקרים בהם הצדדים עדיין נשואים, או במקרים בהם היתה בגידה הדדית.

יש להדגיש, כי בית המשפט לא קבע, כי מגיע פיצוי, אף כי סרב לדחות את התביעה על הסף ואיפשר לתובע להציג את טענותיו. יחד עם זאת, בית המשפט סייג ואמר, כי ייתכן ובסופו של יום שייקולים מערכתיים ומשפטיים יובילו לדחיית התביעה, גם במקרה בו התובע יוכיח את התביעה. מכל מקום, אין ספק כי מדובר בסטייה משמעותית מהגישה שהיתה נהוגה עד כה, לפיה שאלת הבגידה איננה רלוונטית כלל בבית המשפט לענייני משפחה.

לקט מפעילותינו המשפטית

קלרום, בה התבקש בית-המשפט לתת סעדים הצהרתיים וצווי מניעה, בעקבות חשש לפינוייה מהמושכר, לאחר שעובר להגשת המרצת הפתיחה בוטל הסכם השכירות עמה. **קלרום יוצגה ע"י עוה"ד רפאל יולזרי וענבל אהרן.**

עוה"ד נעמה זר-כבוד ושלומית משה מייצגות את רשות שדות התעופה בתחום המקרקעין שבידי הרשות ובמסגרת זו טיפלו בהצלחה ברישום שדה התעופה אילת על שם רשות שדות התעופה בלשכת רישום המקרקעין.

עוה"ד דפנה פישר, רם תורן ומיכל דמסקי עמלים בימים אלו על הקמת תאגיד בינלאומי חדש לצורך שיווק והקמת תוצרת חקלאית ישראלית ברחבי העולם לאור פרשת אגרוסקו.

בכובענו כמייצגים של עמותת אומנות לעם, במסגרת עתירה לבג"ץ (בג"צ 3448/10) עלה בידי עו"ד בנג'י לבנטל להביא לכך שמשרד התרבות נאלץ לתקן ליקויים ופגמים בהתנהלותו ביחס לחברת "תרבות לישראל" ולכך שמשרד התרבות נאלץ להתחייב, כי יצא למכרז בעניין הפצת תרבות בפריפריה בחודש ספטמבר 2011. במסגרת זו גם חויב משרד התרבות בתשלום הוצאות לטובת אומנות לעם. בעניין זה ניתן ביטוי של ממש לחשיבות ולאפשרות של גוף ציבורי לאכוף על משרד ממשלתי לפעול תחת כללי מנהל תקין.

תקדים: לפני כשנתיים נפלה לבור בגן ציבורי בירושלים, נחנקה מגזים שהיו בבור שנבעו מפסולת גינה שהושלכה לתוכו, ומתה. אדם שחש לעזרת הילדה בבור נחנק אף הוא והוא מאושפז עד היום כצמח. המשטרה חקרה את האירוע והגיעה למסקנה כי אין אשמים באירוע. התיק הועבר לפרקליטות המחוז בירושלים וזו אישרה את מסקנת המשטרה. עוה"ד דפנה פישר וד"ר אליהו וינוגרד, המייצגים את ההורים בתביעת נזיקין, לאחר שקראו בעיון את העדויות שגבתה המטרה, הצביעו בפני הפרקליטות על הרשלנות של המשטרה בחקירתה, ועל כך שלא בדקה עובדות מהותיות חשובות ועדיין חשבים שיש אפשרות סבירה שכתוצאה מחקירתם יגיעו לתוצאות אחרות, המצביעות על האשם בהשאת הבור בלתי נעול, דבר שאפשר את נפילת הילדה המנוחה לתוכו. הפרקליטות שתכננה מטיעוני עורכי הדין והחזירה את התיק למשטרה להשלמת חקירתה.

עו"ד בנג'י לבנטל, שותף בינלאומי במשרדנו, התמנה בימים אלו, לנציג הרשמי של ישראל בארגון עורכי הדין הבינלאומי היוקרתי AIA ונחבר בוועדה המנהלת. זאת בנוסף להיותו עורך ראשי של הניוזלטר של וועדת הליטיגציה ומרצה באופן קבוע בפנלים המקצועיים בכינוסים השנתיים. במסגרת זו, מקדם עו"ד לבנטל שיתוף פעולה מסחרי ומשפטי במישור הבינלאומי בין גורמים מחו"ל וישראל וכן מטפל בתביעות של גורמים מחו"ל בישראל ובתביעות של ישראלים, החובקות אל-מנט בינלאומי.

בכובענו כמייצגים את הקונצרן הרב לאומי, ואוליה, הצ"ח עוה"ד בנג'י לבנטל וענבל אהרן לדחות עתירה מנהלית שהגישה חן המקום כנגד חברה בת של ואוליה, יראב שירותי נוי, ועיריית לוד לפסילת זכייתה של יראב בהליך התמחרות בו זכתה לאספקת שירותי פינוי אשפה לעיר לוד. יצוין, כי עתירה מנהלית זו אשר נדחתה הנה העתירה השלישית במספר שהגיש חן המקום כנגד יראב שעניינן היה ניסיון לפסול פעם אחר פעם את זכייתה של יראב במכרז לפינוי אשפה בעיר לוד על מנת שחן המקום, שהינה החברה שביצעה עד כה, במשך שנים, את פינוי האשפה בעיר לוד תוכל להמשיך ולהעניק לעירייה את השירותים האמורים, ללא כל מכרז.

השקת בוררות בינלאומית. באמצעות עוה"ד דפנה פישר, ענבל אהרן ובנג'י לבנטל הגשנו בקשה בשם חברה ישראלית לבית הדין לבוררות בשטוקהולם לניהול הליך בוררות כנגד הרשות הלאומית לחילוץ והצלה ברפובליקת ניגריה, במסגרתה עתרנו לאכיפת הסכם לרכישת מסוקים מסוג MI-17 בשווי של עשרות מיליוני דולר שהיווה סנונית ראשונה לשורה של הסכמים דומים נוספים בעתיד, וכן לפיצויים בסך עשרות מיליוני דולרים בגין נזקים ישירים ועקיפים שנגרמו לחברה הישראלית ובעליה עקב התנהלותה של הרשות הלאומית לחילוץ והצלה בהפרות ההסכם.

בית משפט בתל-אביב מחק בקשה למתן סעדים זמניים שהגישו שמונה משפחות משכונת המשתלה בתל-אביב נגד תנועת הצופים העבריים בישראל. במסגרת הבקשה התבקש בית-המשפט להגביל בצורה משמעותית את זמני הפעילות של שבט צופי צהלה. תנועת הצופים העבריים בישראל יוצגה ע"י עוה"ד רפאל יולזרי ורעות כהן.

עוה"ד רם תורן ומיכל דמסקי מייצגים את החברה הבור-סאית פילת, בעסקת רכישה של הון מלוא המניות המונפק והנפרע של חברת צבירן יעוץ וסקרים בע"מ (בבעלות פרופ' משה צבירן) שהינה החברה המובילה בתחום סקרי השכר וההטבות בארץ, המוערך בסך של 8.5 מיליון שקל.

עוה"ד נעמה זר-כבוד, בנג'י לבנטל ורעות כהן, מייצגים את חברת אתרים, החברה לפיתוח חוף תל אביב יפו, ובמסגרת זו עוסקים, בין היתר, בהסדרת מתחם גני התערוכה בסמוך לנמל תל אביב במסגרת התוכנית להפיכת מתחם "צפון הנמל" כמרכז עירוני ומטרופוליני לבילוי בהווה התל אביבית וכן בענייני מרינה תל אביב ובלטיגציה של החברה.

בית המשפט העניק לקלרום ליסינג ומימון בע"מ, מקבוצת קלרום הבורסאית, צו ארעי במעמד צד אחד שעניינו מניעת פינויה של קלרום מהמושכר שהיא שוכרת במתחם האיירפורט סיטי. לאחר דיון במעמד הצדדים הוחלט, כי הצו הארעי יעמוד בתוקפו (קרי, יהפוך לצו זמני) עד לדיון בהמרצת הפתיחה. הבקשה לצו ארעי הוגשה בד בבד עם המרצת פתיחה שהגישה